

РЕШЕНИЕ

№ 569

гр. Плевен, 20.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Р. М. СПАРТАНСКА

при участието на секретаря АЛЕКСАНДЪР Г. ПЕТРОВ
като разгледа докладваното от Р. М. СПАРТАНСКА Гражданско дело № 20224400100518 по описа за 2022 година

Настоящото дело е образувано на основание постъпила ИМ от Г. С. И., непълнолетна, действаща със съгласието на попечителката си Г. Г. Д. чрез адвокат Ж. Н. и адвокат Н. К. срещу Р. И. М., И. М. И. и Р. Л. И..

В ИМ се твърди, че с влязла в сила присъда по НОХД №55/2022г. по описа на ПОС, ответникът Р. И. М. е признат за виновен, затова, че е извършил престъпления по чл.152 ал.4, чл.150 ал.3, чл.159 ал.4 и чл.142 НК спрямо ищцата Г. И.. Твърди се, че към датата на деянието същият е бил непълнолетен, като другите ответници И. И. и Р. И. са негови родители, съответно баща и майка на подсъдимия. Посочено е, че на 05.12.2020г. по БТВ е излъчено предаване на М. К. :Втори план-проект за бруталното изнасилване и насилие над Г. И., тогава на 14 години, което предаване е предизвикало огромен отзвук в обществеността, поради жестокостта на насилието. В ИМ е възпроизведен пълния текст от диспозитива на постановената от ПОС присъда по НОХД №55/2022г., като подробно са описани престъпленията, за които ответникът Р. М. е осъден. Посочено е, че към датата на извършване на непозволеното увреждане, което е и престъпление, ищцата Г. И. е била на 14 години, нейната майка е починала рано, когато момичето е било на 9 години и страда от лека умствена изостаналост. В ИМ е описана фактическата обстановка, при която са

извършени деянията спрямо ищцата,като е възпроизведен пълния текст на мотивите на ПОС към присъдата.Посочено е,че съгласно изнесената в публичното пространство информация ,сведенията от трети лица до кмета на с.***,Община Червен бряг и съседите,се касае за особено тежък случай на насилие и изнасилване,съпроводено с отвлечение, протИ.законно лишаване от свобода и закана с убийство,като детето е брутално насилено многократно в пет поредни вечери,като основен инициатор, с оглед мотивите на наказателния съд по влязлата в сила присъда е Р. М./другите двама извършители се укриват в чужбина/.Твърди се,че насилниците са съблекли ищцата гола,карали са я да танцува,били са я с колан, заплашвали са я,че ще я обесят,след което тримата са се гаврили с нея до ранни зори,като са направени 7 клипа,от които е видно,че има много кръв и наранявания.Посочено е,че на 09.07.2020г. детето е настанено в Кризисен център за жени и деца гр.Плевен,където два пъти е правила опит за самоубийство,наранявайки вените на ръцете си,не можейки да се справи с травмата от случилото се,че същата е била стресирана, напрегната,тревожна и с нея са работили психолози.Според ИМ тази сексуална,емоционална и физическа травма ще остави завинаги отпечатък в жи.та на момичето,като въпреки,че са минали две години от случилото се,то продължава да се бори с емоционалните и психически последици от преживяното.Изложени са доводи, че към настоящия момент с намесата на медиите и обществеността,детето се отглежда в Испания при роднини,заявили желание да я гледат и да се грижат за нея,а именно братът на починалата майка Д. М. Д. и съпругата му Г. Г. Д.,като и към момента с Г. работи психолог и специалисти,обучени за работа с деца,преживели насилие. Посочено е,че след деянието ищцата е била настанена за 6 месеца в Кризисния център,след което за месец в дом за деца лишени от родителска грижа в гр.Стражица.Съгласно мотивите на ОС Плевен-извършеното отвлечение от Р. М. с изнасилване и заплаха за убийство представлява особено тежък случай,като неговата обществена укоримост и обществена опасност значително надхвърля тези на обикновените случаи на изнасилване/чл.152 ал.4 във вр.чл.93,т.8 НК/.Наказателният съд е отчел тежките вредни последици за пострадалата,нейната възраст,големият брой на лицата, участвали в съвкуплението,обстановката ,в която е извършено престъплението. Твърди се, че вследствие на стреса от преживяното насилие,Г. е развила фобии и

страхове, по сведения на нейната вуйна Г., ищцата често се буди нощем и плаче, затворена е в себе си и интровертна, всяка нощ, когато заспива си спомня случилото се как я бият с колан и насилват. Момичето е споделяло, че се страхува да излиза и да остава сама, страхува се от мъже, плаши се от най-малкия шум и иска непрекъснато вуйна ѝ да е близо до нея и да я придружава навсякъде. С влязлата в законна сила присъда, постановена по НОХД №55/2022г. по описа на ПОС, Р. И. М. е признат за виновен за престъпления по чл.152 ал.4; чл.150 ал.3; чл.159 ал.4 и чл.142 НК, затова, че в периода 01.06.2020г.-30.06.2020г. в с.*** и в землището на с.***, сам и в съучастие с други лица като извършител, при условията на продължавано престъпление като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си, се съвкупил с ненавършилата 18 години Г. С. И. на 14 години, родена на 28.01.2006г., без нейното съгласие, като я принудил към това със сила и заплашване, като изнасилването представлява особено тежък случай, също така сам я е отвлякъл, лишил от свобода, създал и разпространил порнографски материали от престъпното блудство, жертва на което е била ищцата, тогава на 14 години. С ИМ ищцата се позовава на разпоредбата на чл.300 ГПК. Изложени са доводи, че родителите на непълнолетен извършител на деликт отговарят по чл.48 ЗЗД за уврежданията от прот.И.правното деяние, които те лично не са причинили, като отговорността им не е гаранционно –обезпечителна, вместо непълнолетното дете деликвент, а лична за неупражнен родителски контрол и недостатъчно възпитание на детето. В тази насока е цитирана практика на ВКС. В заключение ищците молят съда да постанови решение, с което ответникът Р. И. М. и неговите родители И. М. И./баща/ и Р. Л. И./майка/ бъдат осъдени солидарно да заплатят на ищцата обезщетение за неимуществени вреди в размер на 50 000лв., ведно със законна лихва върху сумата, считано от датата на непозволеното увреждане-30.06. 2020г. до окончателното ѝ изплащане. В съдебното заседание на 22.11. 2022г., на което бе даден ход по същество ищците чрез своя пълномощник адвокат Н. К. от САК поддържат така предявения иск и молят съда да го уважи изцяло, като ответниците бъдат осъдени солидарно да заплатят на ищцата обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания в размер на 50 000лв., ведно със законната лихва върху сумата, считано от 30.06.2020г. до окончателното ѝ изплащане. Подробни доводи и съображения са изложени в депозираната от

пълномощниците на ищите писмена защита.

В едномесечния срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответниците Р. М.,И. И. и Р. И. чрез пълномощника им адвокат Л. Г. от ПАК.С оглед влязлата в сила присъда на наказателния съд ,с отговора не се оспорва изложената от ищеца и приета за установена от наказателния съд фактическа обстановка,характера на деянието и извършено ли е то виновно от Р. М..Оспорва се размера на обезщетението,като са изложени доводи,че е прекомерно завишен и не кореспондира с реално претърпените от ищцата вреди ,в т.ч.не е взета предвид приетата за установена фактическа обстановка от наказателния съд.В отговора се описват констатациите по приетата психиатрична експертиза на Г. И.,като се твърди,че има неяснота дали негативните емоционални преживявания на ищцата в периода след настаняването ѝ в Кризисния център са единствено следствие от извършеното спрямо нея престъпно посегателство или същите са в резултат на липса на внимание ,лошо отношение и дезинтересираност от страна на семейството ѝ.Направено е възражение,че не е изяснен въпросът доколко претендираните неимуществени вреди са единствено в резултат на протИ.правното поведение на ответника,че към момента на извършване на деянието пострадалата е била във възраст,в която следва да живее със своите родители,които са длъжни да полагат нужните грижи и да упражняват необходимия контрол ,вкл.да препятстват всякакви възможности детето им да става жертва на престъпни посегателства.Твърди се,че в случая последните са явно дезинтересовани от случващото се с нея,като с бездействията си пряко са допринесли за претърпените от Г. болки и страдания.Изложени са доводи,че понятието справедлИ.ст по смисъла на чл.52 ЗЗД не е абстрактно понятие,свързано е с преценката на редица обективно съществуващи обстоятелства,които следва да се вземат предвид от съда –характерът на увреждането,начинът на извършването му , обстоятелствата,при които е извършено,причинените морални страдания,като се позовава на ППВС №4/23.12.1968г.Посочено е,че наказателното производство е протекло по реда глава XXVII от НПК,ответникът Р. М. е признал напълно фактите, изложени в обвинителния акт ,съдействал е напълно в хода на производството,а съдът е приел,че той е извършил деянията в съучастие като съизвършител,че вредите,претърпени от ищцата,не са единствено в резултат на действията на ответника Р. М..Посочено е, че при определяне размера на наказанието, съдът е приел,че

са налице многобройни смекчаващи вината обстоятелства,като същите имат превес над отегчаващите.Позовавайки се на данни от психиатричната експертиза за Р. М. се твърди,че действията му не са били обусловени от желание за причиняване на болка и страдание на ищцата,а от „потребност да получи внимание и одобР.е от другите участници в престъпленията,като е налице „зависимост от др.участници в разследваните престъпления”.Посочено е,че съдът следва да определи размера на справедлИ.то обезщетение,като не е длъжен да възприеме паричния еквивалент на вредите,посочен от пострадалия. Оспорва се претенцията спрямо ответниците И. И. и Р. И.,като се твърди,че и двамата родители са полагали необходимите грижи по отношение на сина си ,като са направили всичко необходимо за формирането на моралните му качества и спазването на добросъвестно поведение в обществото.Извършеното от Р. М. не е в резултат на липса на добро възпитание и неполагане на грижи от страна родителите му,а е обусловено от младата му възраст и спецификите му в психологичното му развитие и съответния му етап. В заключение ответниците молят съда да уважи частично иска срещу Р. М. ,като бъде намален размера на претендираното обезщетение и се определи размер по справедлИ.ст.Молят съда искът да бъде отхвърлен спрямо ответниците И. И. и Р. И.,а алтернативно ,в случай,че искът бъде уважен и срещу тях и те бъдат осъдени солидарно с Р. М. да заплатят съответното обезщетение,то да бъде намалено.В съдебното заседание на 22.11.2022г.,на което бе даден ход по същество ответниците и техният пълномощник не се явиха.

Представляващият ДСП Червен бряг-социален работник С. П. в съд.заседание на 22.11.2022г.изрази становище,че поддържа изготвения социален доклад и изнесените факти към него,като заяви,че в момента детето Г. е в Испания и соц.служби нямат информация за нейното състояние.

Окръжният съд като прецени становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

Предмет на разглеждане в настоящото производство е иск с правно основание чл.45 ЗЗД във вр.с чл.4 8 ЗЗД и чл.52 ЗЗД.Ищцата Г. С. И.,непълнолетна,действаща лично и със съгласието на своята попечителка Г. Г. Д. претендира обезщетение за претърпени неимуществени вреди в размер на 50 000лв., от неправомерни действия на ответника,извършени в периода

01.06.2020г.-30.06.2020г., които деяния съставляват и престъпления по **чл.152 ал.4,т.4** вр.с ал.3,т.1 вр.ал.2,т.1във вр.ал.1,т.2 вр.с чл.26 ал.1 НК; по **чл.150 ал.3вр.ал.1** вр.чл.26,ал.1вр.чл.20 ал.1 НК;по **чл.142 ал.2,т.3** вр.ал.1 НК;по **чл.159,ал.4,т.1** и **т.3вр.ал.2 вр.ал.1** НК;по **чл.142а,ал.3,т.1 вр.ал.1** НК,за което ответникът Р. И. М. е признат за виновен и осъден с присъда на Плевенски ОС №10 от 16.03.2022г.,постановена по НОХД №55/2022г.,по описа на същия съд, влязла в сила на 01.04.2022г.Към момента на извършване на деянията ответникът Р. М. е бил непълнолетен,но могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си,поради което обезщетението за неимуществени вреди на основание чл.48 ЗЗД се претендира солидарно от причинителя на деликта Р. И. М. и от неговите родители И. М. И. и Р. Л. И.. Върху сумата се претендира и законна лихва от датата на не позволеното увреждане -30.06.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

Безспорно от приложения заверен препис от присъда,а и от приложеното НОХД №55/2022г.по описа на ПОС се установява, че с присъда на Плевенски Окръжен съд №10 от 16.03.2022г.,постановена по НОХД №55/2022г. подсъдимият Р. И. М. ,роден на 20.09.2002г. в гр.Червен бряг, ЕГН ***** е признат за виновен в това, че:

I. През периода от 01.06.2020г. - 30.06.2020г. в землището на с. *** и в с.*** сам и в съучастие с други лица, като извършител, при условията на продължавано престъпление,като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си се съвкупил с ненавършилата 18 години Г. С. И. ,на 14 години, родена на 28.01.2006г.от с. ***, обл.Плевен, без нейното съгласие, като я принудил към това със сила и заплашване, като изнасилването представлява особено тежък случай, извършено е от повече от две лица, както следва:

1. На неустановен ден в периода 01.06.2020-30.06.2020г. (първата вечер) в землището между с.*** и с.***, сам се съвкупил с ненавършилата 18 години Г. С. И., родена на 28.01.2006г. от с. ***, обл. Плевен, без нейното съгласие, като я принудил към това със сила и заплашване;

2. На същия ден в с. ***, обл. Плевен, в съучастие като извършител с К. С. А. и М. С. А. - също извършители, се съвкупил с ненавършилата 18 години Г. С. И., родена на 28.01.2006г. от с. ***, обл. Плевен, без нейното съгласие,

като я принудил към това със сила и заплашване;

3. На неустановен ден в периода 01.06.2020 - 30.06.2020г. (втората вечер) в с.***, в съучастие като извършител с К. С. А., се съвкупил с ненавършилата 18 години Г. С. И., родена на 28. 01.2006г. от с. ***, обл. Плевен, без нейното съгласие, като я принудил към това със сила и заплашване, поради което и на основание чл. 152, ал.4, т.4, вр. ал.3, т.1 вр. ал.2 т.1, във вр. ал.1, т.2, вр с чл.26, ал.1 от НК, във връзка с чл.63, ал.2, т.2 от НК Р. М. е осъден на две години лишаване от свобода. На основание чл.373, ал.2 от НПК във връзка с чл.58а, ал.1 от НК така определеното наказание лишаване от свобода в размер на две години е намалено с 1/3 и съдът е определил за изтърпяване наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца. На основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС е определен първоначален общ режим за изтърпяване на наказанието.

II. През периода 01.06.2020г. - 30.06.2020г. с. ***, обл. Плевен, в съучастие като извършител с други лица, като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си, при условията на продължавано престъпление, извършил действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И., родена на 28.01.2006г. от с. ***, обл. Плевен, без нейното съгласие, като употребил сила и заплашване, като деянието представлява особено тежък случай, както следва:

1. На неустановена дата през периода 01.06.2020 - 30.06.2020г. (първата вечер) в съучастие с К. С. А. и М. С. А. извършил действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И.;

2. На същата дата (първата вечер) в съучастие с К. С. А. и М. С. А. извършил действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И.;

3. На неустановена дата през периода 01.06.2020-30.06.2020г. (втората вечер) в съучастие с К. С. А. извършил действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И.;

4. На същата дата (втората вечер) в съучастие с К. С. А. извършил

действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И.;

5. На същата дата (втората вечер) в съучастие с К. С. А. извършил действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И.;

6. На неустановена дата през периода 01.06.2020-30.06.2020г. (третата вечер) в съучастие с К. С. А. и М. С. А. извършил действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И.;

7. На същата дата (третата вечер) в съучастие с К. С. А. и М. С. А. извършил действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И.;

8. На неустановена дата през периода 01.06.2020-30.06.2020г. (четвъртата вечер) извършил действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И.;

9. На същата дата (четвъртата вечер) в съучастие с К. С. А. и М. С. А. извършил действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И.;

10. На неустановена дата през периода 01.06.2020-30.06.2020г. (петата вечер) в съучастие с К. С. А. и неустановено по делото лице (Г.), извършил действия с цел да удовлетвори полово желание, без съвкупление по отношение на навършилата 14 годишна възраст Г. С. И., поради което и на основание чл. 150, ал.3 вр. ал.1 вр. чл.26, ал.1 вр. чл.20, ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК е осъден на две години лишаване от свобода. На основание чл.373, ал.2 от НПК във връзка с чл.58а, ал.1 от НК така определеното наказание лишаване от свобода в размер на две години е намалено с 1/3 и съдът е определил за изтърпяване наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца. На основание чл.57, ал.1 т.3 от ЗИНЗС е определен първоначален общ режим за изтърпяване на наказанието.

III. През периода от 01.06.2020г. - 30.06.2020г. в землището между с.*** и с.***, като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си отвлякъл ненавършилата 18 години Г. С. И., родена на 28.01.2006г. от с. ***, обл. Плевен поради което и на

основание чл.142, ал.2, т.3 вр. ал.1 вр.чл.63, ал.2, т.2 от НК е осъден на две години лишаване от свобода. На основание чл.373, ал.2 от НПК във връзка с чл.58а, ал.1 от НК така определеното наказание лишаване от свобода в размер на две години е намалено с 1/3 и съдът е определил за изтърпяване наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца. На основание чл.57, ал.1, Т.3 от ЗИНЗС е определен първоначален общ режим за изтърпяване на наказанието.

IV. На неустановен ден в периода 01.06.2020г. - 30.06.2020г. в с.***, обл.Плевен, като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си, в съучастие като извършител с К. С. А., създал и разпространил чрез информационна технология порнографски материал, като е използвал ненавършилата 18 годишна възраст Г. С. И. от с.с, родена на 28.01.2006г, като деянието е извършено от 2 лица, поради което и на основание чл.159, ал.4, т.1 и т.3 вр. ал.2 вр. ал.1 вр. чл.63, ал.1, т.3 от НК е осъден на две години лишаване от свобода и обществено порицание, което да бъде изпълнено чрез прочитане на присъдата по местния радио възел. На основание чл.373, ал.2 от НПК във връзка с чл.58а, ал.1 от НК така определеното наказание лишаване от свобода в размер на две години е намалено с 1/3 и съдът е определил за изтърпяване наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца. На основание чл.57, ал.1, Т.3 от ЗИНЗС е определен първоначален общ режим за изтърпяване на наказанието.

V. През периода от 01.06.2020г.-30.06.2020г. в с.***, като непълнолетен, но могъл да разбира свойството и значението на деянието и да ръководи постъпките си, в съучастие с други лица като извършител при условията на продължавано престъпление, протИ.законно лишил от свобода непълнолетната Г. С. И., родена на 28.01.2006г. от с. ***, обл. Плевен както следва:

1. На неустановена дата през периода 01.06.202г. - 30.06.2020г. (първата вечер) в съучастие с К. С. А. и М. С. А. протИ.законно лишил от свобода непълнолетната Г. С. И.;

2. На неустановена дата през периода 01.06.2020- 30.06.2020г. (втората вечер) в съучастие с К. С. А. протИ.законно лишил от свобода непълнолетната Г. С. И.;

3. На неустановена дата през периода 01.06.2020-30.06.2020г. (третата вечер) в съучастие с К. С. А. и М. С. А. противно на законно лишил от свобода непълнолетната Г. С. И.;

4. На неустановена дата през периода 01.06.2020-30.06.2020г. (четвъртата вечер) в съучастие с К. С. А. и М. С. А. противно на законно лишил от свобода непълнолетната Г. С. И.;

5. На неустановена дата през периода 01.06.2020-30.06.2020г. (петата вечер) в съучастие с К. С. А., противно на законно лишил от свобода непълнолетната Г. С. И., поради което и на основание чл.142а, ал.3, т.1 вр. ал.1, вр. чл.63, ал.1, т.3 вр. чл.20, ал.2, вр.чл.26, ал.1 от НК е осъден на две години лишаване от свобода. На основание чл.373, ал.2 от НПК във връзка с чл.58а, ал.1 от НК така определеното наказание лишаване от свобода в размер на две години е намалено с 1/3 и съдът е определил за изтърпяване наказание лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца. На основание чл.57, ал.1, т.3 от ЗИНЗС е определен първоначален общ режим за изтърпяване на наказанието.

На основание чл.23 от НК съдът е определил едно общо най-тежко наказание измежду наложените с присъдата на подсъдимия Р. И. М., а именно лишаване от свобода за срок от една година и четири месеца, което наказание да бъде изтърпяно при първоначален общ режим. На основание чл.23, ал.2 от НК към така определеното общо най-тежко наказание лишаване от свобода е присъединено наказанието обществено порицание. На основание чл.59 от НК от така определеното общо най-тежко наказание е приспаднал периода от 17.06.2021г. до 16.03.2022г., през който подсъдимият Р. И. М. е бил с мярка за неотклонение „Задържане под стража“.

Присъдата на ПОС е влязла в сила на **01.04.2022г.**

От приложеното НОХД №55/2022г. по описа на ПОС се установява, че ищцата Г. И., действаща лично и със съгласието на попечителката си Г. Д. чрез пълномощника си адвокат Н. К. е депозирала молба на осн.чл.77 вр.чл.76,чл.84,85 и 86 НПК с искане да бъде конституирана като частен обвинител по нак.дело, като е предявила и граждански иск срещу подсъдимия Р. М. за сумата 60 000лв. обезщетение за неимуществени вреди от престъпленията. В съдебното заседание на 16.03.2022г., което е разпоредително заседание пълномощникът на пострадалата е заявил, че

молбата се поддържа само в частта относно искането за конституирането ѝ като частен обвинител. С определение на ПОС от съд. заседание Г. С. И. е конституирана като частен обвинител. Безспорно е, че граждански иск за вредите от престъпленията не е разглеждан от ПОС в наказателното производство по НОХД №55/2022г.

Безспорно е с оглед служебно изготвената справка по Наредба №14/18.11.2019г., че ответниците И. М. И. и Р. Л. И. са родители на ответника Р. И. М..

Няма спор, че към датата на извършване на деянията Г. И. е била непълнолетна, навършила 14 години. Към датата на завеждане на ИМ ищцата все още е непълнолетна, навършила е 16 години. От представените писмени доказателства-заповед на кмета на Община Червен бряг №РД-09-311/16.06.2021г. и удостоверение, изд. от Община Червен бряг от същата дата 16.06.2021г./л.54-55/ е безспорно, че над Г. И. е учреден Попечителски съвет в състав: Г. Г. Д.-попечител и Д. М. Д. –зам.попечител. Установено е, че към настоящия момент Г. е отглеждана от семейството на попечителите ѝ в Испания, съответно Д. Д. е неин вуйчо, брат на починалата ѝ майка, а Г. Д. е негова съпруга и вуйна на момичето.

От изисканата от Кризисен център за жени и деца преживели насилие към Община Плевен преписка/л.108-120/ безспорно се установява, че в резултат на осъщественото спрямо ищцата Г. И. сексуално, емоционално и физическо насилие, със заповед на директора на ДСП Червен бряг №ЗД/Д-ЕН-ЧБ-030/09.07.2020г., детето по спешност е настанено в Кризисен център за жени и деца, претърпели насилие в гр.Плевен. Преписката съдържа социален доклад за оценка на постъпил сигнал и доклад за периода на настаняване. Няма спор, че непълнолетната Г. е била настанена в Кризисния център за период от 8 месеца, за времето от 09.07.2020г. до 24.03.2021г. Видно от съдържащия се към преписката доклад по време на престоя на ищцата в Кризисния център на същата са правени множество медицински прегледи и изследвания, оказана ѝ е професионална помощ от специалисти за подобряване на нейното психическо и емоционално състояние.

От представения социален доклад от ДСП Червен бряг се установява, че Отдел „Закрила на детето“ гр.Червен бряг е работил по случая на детето Г. И. през м.юни 2020г., във вр.с постъпил сигнал на служебния телефон на

началника на ОЗД,за това,че в интернет са качени клипове на момичето,в които е без дрехи,че в сигнала има данни за извършено психическо,сексуално и физическо насилие спрямо нея.В доклада е отразено, че спешното настаняване на детето в кризисен център за жени и деца, претърпели насилие в гр.Плевен е иницирано именно от ДСП Червен бряг с оглед защита правата и интересите на детето,за което е издадена гореописаната заповед №ЗД/Д-ЕН-ЧБ-030/09.07.2020г.,като мярката за закрила съгласно адм.заповед е потвърдена с решение на ПРС №1108/17. 09. 2020г.,влязло в сила на 16.10.2020г.,като настаняването е за срок от 6 месеца или до промяна на обстоятелствата.Съгласно социалния доклад впоследствие, поради изтичане срока на настаняване в КЦ , невъзможността за полагане на грижи в семейна среда и необходимостта от предприемане на друга мярка за закрила по ЗЗДет,от ДСП са предприети действия за вземане на др.мярка за закрила спрямо детето,като със заповед на ДСП Плевен №ЗД/Д-ЕН-090/24. 03. 2021г.Г. И. е настанена в Преходно жилище за деца от15 до 18 години в гр.Стражица.Видно от соц.доклад бащата на ищцата-С. М. И. е лишен от родителски права по отношение на детето Г. с решение на ПРС №312 от 29.04.2021г.Отразено е,че към момента грижи за Г. се полагат от Г. и Д. Д.и,които заедно с детето живеят в Испания.В съдебното заседание соц.работник С. П. , който е работил по случая с ищцата заяви ,че ДСП Плевен е предприела действия за лишаване от родителски права на бащата на Г.,който само няколко дни след осъществения акт спрямо дъщеря му е абдикирал от родителските си задължения,заминавайки за Германия и не е оказал на детето си необходимата емоционална подкрепа.Соц.работник посочва,че непосредствено след извършения акт на сексуално насилие,комуникацията с детето е била трудна,наложило се е намесата на психолог,детето е било изолирано,не е желало контакти,при срещите със соц.работници е изглеждало психически нестабилно,отговаряло е еднозначно,винаги с наведена глава. С. П. посочва,че впоследствие преди настаняването в кризисния център, Г. е споделила неща относно семейната си среда,казала е,че живее с баща си и жената ,съжителстваща с него,че е карана да слугува, използвана е в домакинството,а след случилото се е била обвинявана от баща си.

По делото са събрани и гласни доказателства.От показанията на свидетелката Г. Ц.,социален работник в Кризисния център за жени и

деца, претърпели насилие в гр. Плевен се установява, че Г. е настанена в центъра за период от около 8 месеца, от 09.07.2020г. до около 20- 24. 03. 2021г. Свидетелката посочва, че при настаняването в кризисния център Г. не е имала видими физически белези, но детето е било объркано, в състояние на посттравматичен стрес, плачела е, често е изпадала в депресивни състояния, на моменти се е опитвала да отрича това, което ѝ се е случило. Ищцата е обвинявала себе си, изпитвала е вина, като травмата от случилото се е задълбочила, имало е моменти, когато трудно е контролирала времето и пространството, но с интензивна работа е започнала да споделя как са се случили нещата. Свидетелката посочва, че детето много често е изпадало в депресивни състояния, тъй като е била само на 14 години, когато това се е случило, от нейните разкази, а и от разпространените клипове Г. е била подложена на нечовешко отношение, довело до разрушаване на Аз-ът, че тя до такава степен се е омаловажила и всички атрибути, оформящи я като личност са изчезнали. В показанията си свидетелката посочва, че това е довело до ниска самооценка, и Г. е изпитвала една невероятна вина за случилото се, като в процеса на работата е осъзнала, че е жертва, че не е виновна, но е започнала да демонстрира провокативно поведение, което е нормално за децата преживели сексуално насилие в тази възраст. От показанията на свидетелката се установява, че при Г. е имало много самонаранявания, тя е споделяла, че не намира смисъл да живее, преживяната травма е оказала влияние и върху образователния процес и върху социалните контакти, като тя е имала проблемно поведение спрямо останалите потребители, загуба на доверие към потребителите, към нови хора, с които се запознавала, винаги е била в опозиционно поведение. Свидетелката посочва, че при ищцата е имало и психосимптоматика, често е споделяла, че има болки в стомаха, в главата, в бъбреците, правени са ѝ доста прегледи, имала е и вагинални инфекции, които могат да се дължат на това нейно психично състояние и до спадане на имунитета, тъй като психиката и физиката са тясно свързани. Установява се от показанията на свидетелката, че Г. е водена и на психиатър, където е установено, че има разстройство, което се дължи на изживяната травма, че при нея е налице тежка ревиктимизация, тъй като детето веднъж е преживяло травмата от загуба на родител/майка ѝ е починала през 2016г./, след това травмата от упражненото сексуално насилие. Посочва, че в момента Г. е в Испания, там посещава психолог, но тъй като не владее добре езика

свидетелката ѝ оказва психологическа подкрепа на моменти, разговаря с нея и детето продължава да има тези поведенчески проблеми, че това е травма, която трябва да бъде лекувана с течение на годините, продължителен процес при който тя трябва да започне да цени себе си. Според свидетелката трябва интензивна и стриктна работа с нея, за да се преодолее травмата, тъй като Г. има проблеми и със социалните контакти, не се чувства като пълноценна личност, продължава да споделя и да преживява това, което ѝ се е случило, да го преповтаря, което я поставя в много лоша ситуация и в позицията на жертва. Всеки човек по различен начин преживява тези ситуации, но децата нямат изграден механизъм за справяне и затова много деца стигат до психични разстройства или дори в по-късен етап до психични заболявания на базата на изживяната травма. Според свидетелката и след напускането на кризисния център, Г. е била в състояние на жертва, тя и в момента посещава психолог, но поради езиковата бариера среща трудности и се получава непълноценна подкрепа, като всички свързани с нея хора се опитват да ѝ помогнат, за да осмисли и да преодолее травмата.

В този смисъл са и показанията на свидетелката Е. Т., която е била социален работник в отдел „Закрила на детето“ Плевен и е отговаряла за случая. Свидетелката установява, че в периода, когато Г. е била в кризисния център често е общувала с нея и тя е била уплашено дете, много тревожна, доста засрамена и с чувство за безнадеждност, имало е няколко случая, в които се е самонаранявала, казвала е „защо да живея, сега как ще ме гледат хората“, такива неща. Установява, че ищцата е имала известни психосоматични прояви, боли я стомаха без да има заболяване, като в кризисния център ся я водили на преглед при всяко оплакване. Свидетелката посочва, че Г. е споделяла за неспокоен сън, че сънува кошмари, самочувствието ѝ е било много ниско, служителите и специалистите в кризисния център са полагали всички усилия да ѝ помогнат да излезе от състоянието си, но такава травма на тази възраст не може да се преодолее за толкова кратко време и според свидетелката тази травма при това дете ще трае дълги години. Свидетелката посочва, че след кризисния център Г. е била настанена в дом в Стражица, тя се е чувала няколко пъти с нея, като детето е споделяло, че не се чувства много добре, страхува се от контактите с момчета, за да не се повтори случилото се. Установява се от показанията на свидетелката, че Г. има затруднения в комуникацията с хора, трудно се доверява, живее затворена в

тази случка,страхува се,че това може да я zlepостави и да е пречка в контактите ѝ,подозрителна е ,притеснява се ,че хората в Испания ще научат какво се е случило ,срамува се от станалото, поради малката си възраст не си дава сметка, че станалото не е по нейна вина,а други хора са ѝ го причинили и според нея детето все още е объркано в резултат от тази травма.

Съдът кредитира с доверие показанията на разпитаните свидетели,които са непротиИ.речиви, а от друга страна са дадени от социални работници,които след упражненото спрямо ищцата сексуално насилие са работили с нея за преодоляване на травмата и имат непосредствени впечатления за нейното емоционално и психическо състояние.

Съгласно чл.300 ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд ,разглеждащ гражданските последици на деянието относно това дали е извършено деянието,неговата протиИ.правност и виновността на дееца.В случая с оглед влязлата в сила на 01.04.2022г. присъда на ПОС №10/16.03.2022г.по НОХД №55/2022г.и разпоредбата на чл.300 ГПК,съдът приема ,че от страна на ответника Р. И. М. са налице виновни и протиИ.правни деяния.Същият като непълнолетен,но могъл да разбира свойството и значението на постъпките си в периода 01.06.2020г.-30.06.2020г.лично и в съучастие като извършител с други лица е извършил спрямо ищцата множество престъпления против половата неприкосновеност и то в условията на продължавано престъпление-изнасилване и то многократно, през пет вечери,за което непълнолетната Г. е била принудена със сила и заплашване.В мотивите към присъдата наказателният съд е приел,че се касае за особено тежък случай,при който престъпната дейност е била упорита във времето-пет поредни вечери,при демонстрация на изключителен цинизъм , дързост и пълно незачитане на половата неприкосновеност на пострадалата. Ответникът Р. М. е осъществил спрямо ищцата лично и в съучастие с др.лица и престъплението блудство, което също е особено тежък случай,доколкото деянията са извършвани многократно също при условията на продължавано престъпление и отново чрез употреба на сила и заплашване.За блудствените действия извършвани спрямо непълнолетната Г. ответникът в съучастие като извършиел с друго лице е създал и разпространил порнографски материали,като е използвал ненавършилата 18 години Г..Ответникът в съучастие с други лица протиИ.законно е отвлякъл непълнолетната Г. и я е лишил от свобода.

С оглед влязлата в сила присъда и на основание чл.300 ГПК съдът приема, че е осъществен фактическият състав на чл.45 ЗЗД. Виновни и противИ.правни действия от страна на ответника Р. М. ,причинено на непълнолетната Г. И. увреждане и причинна връзка между действията на ответника и вредоносния резултат. Като пряк причинител на увреждането, за ответника Р. М. е възникнала отговорността по чл. 45 ЗЗД да обезщети причинените на ищцата неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. Към момента на непозволеното увреждане, което съставлява и гореописаните престъпления Р. М. е бил непълнолетен и съгласно чл.48 ал.1 ЗЗД следва да бъде ангажирана и отговорността на неговите родители И. М. И. и Р. Л. И. за причинените на ищцата неимуществени вреди. В тази насока съдът изцяло възприема становището на ВКС в решение № 270 от 10.01.2017 г. на ВКС по гр. д. № 916/2016 г., IV г. о., ГК, в което е прието, че родителите и осиновителите на непълнолетен извършител на деликт отговарят по чл. 48 ЗЗД за уврежданията от противИ.правното деяние, които те лично не са причинили, като отговорността им не е гаранционно-обезпечителна - вместо непълнолетното дете – деликвент. Отговорността на родителите по чл. 48 ЗЗД е лична - за неупражнен родителски контрол и за недостатъчно възпитание на детето. В същото решение ВКС е приел, че за да се освободят родителите от отговорност, съгласно чл. 48, ал. 3 ЗЗД, обективните причини трябва да са от такова естество, че родителят/осиновителят да е бил в невъзможност да предотврати противИ.правното поведение на непълнолетния, както и да е изключена изобщо възможността той да възпитава и контролира детето. Прието е, че доброто възпитание не се презумира и ако непълнолетният извърши противИ.правно деяние, което е инкриминирано като престъпление, това е илюстрация, че усилията на родителите/осиновителите не са дали резултат, а задълженията по възпитанието, контрола и надзора, не са изпълнени. В конкретната хипотеза непълнолетният към момента на извършване на престъпните деяния Р. М. с влязлата в сила присъда е осъден и признат за виновен в извършването на общо пет самостоятелни престъпления, което изключва хипотезата на чл.48 ал.3 ЗЗД за освобождаване на родителите му от отговорност. Изложените в тази насока възражения в писмения отговор на ответниците са изцяло недоказани и неоснователни.

Отговорността на прекия причинител Р. М. и на неговите родители е солидарна. В този смисъл е трайната и непротичаваща практика на ВКС. В решение на ВКС № 223 от 12.07.2011 г. по гр. д. № 900/2010 г., III г. о., ГК е прието, че когато искът на увреденото лице е насочен срещу всички гражданско-отговорни субекти /в едно или в отделни производства/, напр. срещу прекия причинител на вредата /непълнолетен делинквент/ на основание чл. 45 ЗЗД и срещу родителите му на основание чл. 48 ЗЗД, отговорността на тези субекти е солидарна и произтича от закона. В същия смисъл е и решение на ВКС № 407 от 15.10.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1589/2011 г., IV г. о., ГК.

По изложените съображения съдът приема, че искът по чл. 45 ЗЗД във вр. чл. 48 ал. 1 ЗЗД е доказан по основание. С оглед критерия за справедливост по чл. 52 ЗЗД при определяне обезщетението за претърпените от ищцата неимуществени вреди съдът съобрази следните обстоятелства. Към момента на извършване на престъпните деяния ищцата е била непълнолетна, навършила 14 години, все още дете в трудна пубертетна възраст, загубила майка си няколко години преди това, която е починала през 2016 г. Спрямо нея е извършено изключително груба, неморална, нечовешка, унижителна, емоционална и физическа гавра и посегателство над личността и психиката ѝ. Момичето е настанено в Кризисен център за 8 месеца, а после в дом за непълнолетни в гр. Стражица. Била е обърквана, в състояние на посттравматичен стрес, плачела е, често е изпадала в депресивни състояния, самонаранявала се е, споделяла е, че не намира смисъл да живее. Разпитаните свидетели-соц. работници депозират показания, че е имала психосоматични прояви, оплаквания от болки, без категорични данни за реални заболявания. Г. се е самообвинявала за случилото се, изпитвала е страх и притеснения, чувствала е огромна вина, била е стресирана, напрегната и тревожна. Упражненото спрямо ищцата сексуално насилие е довело до тежка емоционална травма, която въпреки усилията на специалистите и работата с психолози не е преодоляна и до момента, като ищцата продължава да си припомня и да преживява случилото се, да изпитва страх и притеснения, което неминуемо ще остави траен отпечатък в съзнанието ѝ. Вследствие на протичащите и престъпни деяния момичето се е затворило в себе си, имало е изключително ниско самочувствие и самооценка до степен да се чувства като вещ, която другите могат да използват. След преживяното ищцата е изпитвала страх, стрес, безсилие, притеснение и до голяма степен унижение и срам, което се

дължи на изключително тежкото сексуално посегателство върху личността ѝ. Съдът съобрази, че както изнасилването, така и блудствените действия спрямо Г. са извършвани многократно и от няколко лица, че същата е удряна с колан, принуждавана е да танцува гола, като част от престъпните блудствени действия са заснети от ответника Р. М. в клипове, които впоследствие са разпространени в соц. мрежи. И към днешна дата, въпреки, че са минали две години от деянията, момичето се срамува, чувства се унижена и независимо, че живее в Испания се притеснява хората там да не разберат за случилото се. Причинените на ищцата неимуществени вреди, болки и страдания са с изключително висок интензитет, с оглед крехката ѝ възраст и упражненото спрямо нея брутално и жестоко сексуално насилие. Касае се за много тежка емоционална травма, която не е отшумяла, момичето продължава да се бори с психическите последици от преживяното и не е ясно дали за в бъдеще ищцата ще преодолее тази травма, тъй като предстои сериозна работа с психолози и психотерапевти.

Като съобрази горепосочените обстоятелства и факта, че са налице няколко виновни и протИ. правни деяния, за които ответникът Р. М. е осъден с влязлата в сила присъда, съдът приема, че претендираното обезщетение в размер на 50 000 лв. отговаря на критерия за справедлИ. ст, съгласно чл. 52 ЗЗД и съответства на вида, характера и интензитета на претърпените от ищцата негативни изживявания, болки и страдания. Направеното с писмения отговор на ответниците възражение, че не само Р. М. носи отговорност за причинените на ищцата неимуществени вреди, поради факта, че в деянията са участвали и други лица не обуславя други изводи относно така определения размер на дължимого обезщетение. Някои от престъпните деяния на сексуално посегателство срещу ищцата са причинени само от Р. М., а други от последния и в съучастие с други лица, посочени в присъдата на ПОС. Извършителите на престъпната дейност носят солидарна отговорност за възмездяване на вредите. В случая останалите съизвършители не са осъдени с влязлата в сила присъда. Искът е предявен срещу прекия причинител и неговите родители. При иск за обезщетение за причинените вреди съдът не е длъжен да изследва съотношението между вината на съпричинителите, тъй като съгласно чл. 53 ЗЗД те отговарят солидарно, а съгласно чл. 122, ал. 1 ЗЗД кредиторът може да търси изпълнение на цялото задължение от всеки от солидарните длъжници. Съотношението на вината е предмет на иска по чл.

127 ЗЗД, където предмет на делото са вътрешните отношения между длъжниците. В този смисъл е становището на ВКС в решение № 123 от 19.06.2012 г. на ВКС по гр. д. № 171/2011 г., IV г. о., ГК, което настоящият състав възприема изцяло.

С оглед изложеното, искът с правно основание чл.45 ЗЗД във вр.чл.48 ЗЗД е основателен, доказан и следва да бъде уважен изцяло, като ответниците бъдат осъдени да заплатят солидарно на ищцата сумата 50 000лв., ведно със законна лихва върху нея от датата на увреждането -30.06.2020г. до окончателното ѝ изплащане.

Не следва да се присъждат разноси в полза на ищцата на основание чл.78 ал.1 ГПК, доколкото такива не са поискани нито с ИМ, нито в съдебното заседание. От друга страна няма данни за действително направени от ищцата разходи. Същата е освободена от внасяне на ДТ, а съгласно представеното пълномощно/л.56/за упълномощаване на адвокатите Ж. Н. и Н. К. от САК не е посочен размер на адв.възнаграждение и няма данни такова да е изплащано.

На осн.чл.78 ал.6 ГПК ответниците следва да заплатят ДТ по сметка ПОС в размер на 2 000лв. върху уважения иск.

Водим от горното, Окръжният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл.45 във вр.чл.48 ал.1 ЗЗД Р. И. М., ЕГН ***** ,И. М. И., ЕГН ***** и Р. Л. И., ЕГН ***** , всички от с.***, Община Червен бряг ,*** **ДА ЗАПЛАТЯТ солидарно** на Г. С. И., ЕГН ***** от с.***, Пл.обл., Община Червен бряг,***, непълнолетна, дестваща лично и със съгласието на своята попечителка Г. Г. Д., ЕГН ***** от с.***, Пл.обл., Община Червен бряг ,*** , със съдебен адрес за призоваване: адвокати Ж. Н. от ВАК и Н. К. от САК, гр.София ,*** **сумата**

50 000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в резултат от непозволено увреждане –упражнено сексуално насилие за периода 01.06.2020г.- 30.06.2020г., за които деяния ответникът Р. И. М. е признат за виновен и осъден с присъда на Плевенски ОС №10 от 16.03.2022г. по НОХД №55/2022г., влязла в сила на 01.04.2022г., ведно със

законна лихва върху сумата,считано от датата на увреждането 30.06.2022г.до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл.78 ал.6 Р. И. М.,ЕГН *****,И. М. И.,ЕГН ***** и Р. Л. И.,ЕГН *****,всички от с.***,Община Червен бряг , *** **ДА ЗАПЛАТЯТ** по сметка ПОС ДТ **в размер на 2 000лв .**

Решението подлежи на обжалване пред Великотърновски Апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Плевен: _____